a 42 lze nepřímo takový nárok veřejných nemocnic odvozovati (§ 881 obč. zák.). Nelze proto zato míti, že by nárok tento příslušel veřejným nemocnicím v objemu širším, než jest nárok pojištěnců proti Léčebnému fondu, při čemž jest lhostejno, považují-li se nároky veřejných nemocnic za nároky »primérní« anebo odvozené. Jest sice pravda, že léčebný řád týká se v prvé řadě právního poměru mezi Léčebným fondem a pojištěnci. Avšak, jak uvedeno, léčebný řád na základě zákona upravuje ve směru materielně-právním nároky pojištěnců na ústavní zaopatření. Proto, dovolává-li se veřejná nemocnice zákonného ustanovení § 8 o nárocích pojištěnců na bezplatné ústavní ošetřování, nelze, jak odvolatelka činí, ani co do poměru mezi nemocnicí a Léčebným fondem ustanovení tohoto použíti bez spojení s ustanovením § 10.

Není zákonem předepsáno, aby léčebný řád, ústředním sborem Léčebného fondu vydaný, byl schválen ministerstvem sociální péče, které vykonává nad ústředním sborem státní dozor v mezích § 27. Která usnesení ústředního sboru potřebují schválení ministerstva sociální péče, vypočítává § 28. Usnesení o léčebném řádu tu uvedeno není.

Slušelo tudíž napadený rozsudek žalobu zamítající potvrditi z důvodu, že žalobní nárok vůbec nevznikl a nebylo zapotřebí obírati se otázkou, zdali žalobní nárok zanikl podle § 193 poj. zák. č. 221/1924 Sb., poněvadž žaloba nebyla prý podána včas.

Rozhodnutí vrchního pojišťovacího soudu v Praze ze dne 30. VI. 1930, č. Cp Ia 839/29.

—k—

LITERÁRNÍ ZPRÁVY.

Slovník veř. práva čsl. (red. Hácha - Hobza - Hoetzel - Weyr - Laštovka - Havelka) seš. XIV—XVIII., Polygrafia, Rud. M. Rohrer, Brno. V uvedených sešitech nalézáme opětně hesla, která svou novostí a časovostí jsou velice zajímavými. Příkladmo uvádíme kázeňské a kárné právo vojenské (Lepšík), koaliční právo (Hácha), kodifikace mezinár. práva (Mastný), kolektivní smlouvy (Hexner), komory obch. a živ. (Živanský), kompeteční konflikty (Hoetzel, Hora), komposesorát (közbirktokosság) (Horák), komunikační právo mezinár. (Lankaš), koncese (Hácha), kongrua a platy duchovních (Kudláček), konkordáty (Bouček), konkursy (Hora), konsulární právo (Vošta), korporace veřejno-

právní (Matějka), kotle parní (Vancl), kriminální policie (Miřička), kultové příspěvky (Tománek), Labe (Müller), lázeňství (Kolínský). — Velice zajímavým a věru všeobecně poučným jest obsáhlý článek: Legionáři (Vorel). Článek obsahuje: Vznik a vývoj čsl. legií, postavení a význam po stránce právní, zákonná definice, podmínky pro přiznání charakteru leg., počítání doby, rozhodování o charakteru a průkaz o něm. Pokud jde o zvl. ustanovení o legionářích, jde tu o úpravu branného poměru, postavení v domácí armádě, vliv legionářů na přijímání voj. gážistů, dále umísťování ve státních a jiných službách, nároky legionářů podle zákonů o pozemk. ref., zaopatření leg. a jich rodin, vyživovací příspěvky, výpomoci starodružinníkům, postavení při restrikci, zastoupení leg. v poslanecké sněmovně, právo nositi leg. stejnokroj, státní občanství, sňatky, osvobození od voj. taxy. Příslušné úřady pro věci leg. — Konečně obsahuje seš. XVIII. objemný článek o právu lesním (Laštovka), právu leteckém Diwald), lichva (Scholz), Malá Dohoda (Vochoč), manželství a manželské právo (Krčmář). L.

Slovenský rozchod s Maďarmi roku 1918. Dokumentárny výklad o jednaniach Dra Milana Hodžu ako čsl. plnomocníka s Károlyiho maďarskou vládou v listopadu a prosinci 1918 o ústup maďarských vojsk zo Slovenska. Bratislava 1929. Str. 206 a faksimile.

Není divu, že události válečné a poválečné jako události pohnutých dob, jichž historie tak málo zaznamenává, zanechávají řadu vzpomínek osob, přímo či nepřímo na událostech těchto zúčastněných. Bude trvati ještě drahně času, nežli bude moci býti napsáno objektivní vylíčení celého tohoto světodějného převratu a budou to zejména spisy memoirové, které budou dávati materiál pro nestranného pozorovatele-historika. Bohužel že u nás literatura memoirová zůstává poněkud pozadu, ač by tu nebylo málo příležitosti k podrobnému vylíčení dob pro nás opravdu pohnutých. Než po druhé bohužel naše slovanská povaha nese to sebou, že ani v tomto druhu literatury není bez osobních rozporů jednotlivých pamětníků a že spory takové vyrovnávají se slovem i písmem před více méně širokou veřejností. Podobného rázu jest spis svrchu uvedený, jímž má býti vyřízen známý spor našich předních politiků slovenských Dra Šrobára a Dra Hodži. Nejsme povoláni k tomu, abychom činili jakéhokoliv rozsudí v uvedeném sporu, to dlužno ponechati naší historii, upozorňujeme pouze na velice zajímavé dokumenty, jež nám Dr. Hodža předvádí a jež nás poučují o různých fásích našeho boje za osvobození Slovenska. Tak vylíčeno jednání Dra Hodži

v Pešti r. 1918 spolu s dokumenty k výkladům o těchto jednáních, přednáška Dra Hodži v Bratislavě dne 22. prosince 1928, dopis Dra Fajnora Dru Šrobárovi z 26. prosince 1928 a odpověď tohoto Dru Fajnorovi z 29. prosince 1928. Kromě toho v dodatku obsaženy styky — v době vojny — s býv. ministrem J. Kristoffym, vysvětlený omyl s Kristoffym a styky s Františkem Ferdinandem. Velice poučná a zajímavá jest obsažná stať z péra Fedora Houdka o Osvobození Slovenska a zejména o Slovensku za války, Slovenské národní radě, o převratu v Pešti, Bělehradském příměří, chování se Spišských Němců, prvé slovenské vládě atd.

Pro naši nynější státní administrativu jest nadmíru poučný Hodžou vyslovený názor (str. 101), že administrativnou samosprávou dlužno vyhovovati posavadní historické potřebě. Neboť zásady a metody českého národa, který byl na vrcholku své morální a politické výkonnosti, nemožno udomácnit hned na Slovensku, kde té samostatnosti nebylo a kde Slováci žili životem nepoměrně pomalejším než Morava a Čechy. Kdo takové historické složky zvláštního svérázu ve veřejné správě nerespektuje, musí ztroskotat. L.

DENÍK.

Mezinárodní kriminalistický kongres, jenž zahájí své zasedání v budově poslanecké sněmovny již 25 t. m., poutá rostoucí měrou zájem nejen odborných kruhů, nýbrž zájem celého kulturního světa domácího i cizího. Kongres schází se ve lhůtách pětiletých (r. 1925 v Londýně, před tím ve Washingtoně atd.), letošní pražský kongres bude již desátý a jest připravován stálou mezinárodní komisí pro trestní právo a vězeňství, jejíž generální sekretář Dr. Simon van der Aa, profesor trestního práva na universitě v Gröningách (delegát holandský), sídlí v Bernu. Předsedou komise jest nyní československý delegát, profesor trestního práva a rektor Karlovy university pražské Dr. August Miřička. Pokladníkem komise je Dr. Arnošt Delaquis, nyní profesor trest. práva v Hamburku, delegát švýcarský. V komisi, jež bude konati schůze v Praze bezprostředně před zahájením kongresu, zasedají tito oficielní delegáti: Za Anglii: Lord Polwarth,